

Confinats i castigats

Â EDITORIAL DEL CUL

Il·lustració: Javi Oviedo.

Ja veurem quines conseqüències comportarà aquesta crisi sanitària que ens ha deixat a tots tancats a casa. Només han circulat els imprescindibles i necessaris, a qui cal aplaudir, per damunt de tot. Però, a mig març, es van abaixar -per llei- gairebé totes les persianes dels comerços i les portes de moltes factories. Ara caldrà veure quantes es tornen a apujar i amb quines condicions. Perquè molts han redescobert el comerç de barri, però Amazon no para de demanar gent per treballar als centres logístics i transportistes per distribuir la paqueteria.

De la mateixa manera que alguns s'han sorprès amb el potencial de les botigues del costat de casa, n'hi ha que s'han retrobat amb familiars amb qui ja no sabien que compartien habitatge, llit i... despeses. No tothom ha gaudit de la llar com els adolescents, que han decidit hivernar a les habitacions i només sortir-ne quan sentien oloreta de menjar. Ens consta que molts manresans se les han empescat per allargar el tombet per tirar la brossa o fer fer pipí al gos i, en els últims dies del mes, fer vestir la canalla per sortir a passejar o recuperar el xandall.